

זמירות לליל שבת : **אָזְמֵר בְּשַׁחֲחִין** [מאת רבי יצחק לוריא]
 אָזְמֵר בְּשַׁחֲחִין. לְמִיֶּעַל גּוֹ פִתְחִין. דְּבַחֲקֵל תְּפוּחִין. דְּאֲנוּן קִדְיִשִׁין :
 נְזַמֵּין לָהּ הַשְּׁתָא. בְּפִתּוּרָא חֲדָתָא. וּבְמִנְרֵתָא טַבְתָּא. דְּנִהָרָא עַל רֵישִׁין :
 יְמִינָא וּשְׂמָאלָא. וּבְנִיהוּ כְלָה. בְּקִשׁוּטִין אֲזָלָא. וּמֵאֲנִין וּלְבוּשִׁין :
 יַחֲבֵק לָהּ בְּעֵלָה. וּבִיסוּדָא דִּילָהּ. דְּעֵבִיד נִיחָא לָהּ. יְהֵא כְּתִישׁ כְּתִישִׁין :
 צְנוּחִין אַף עֲקֵתִין. בְּטֵלִין וּשְׂבִיתִין. בְּרַם אֲנַפִּין חֲדָתִין. וְרוּחִין עִם נַפְשִׁין :
 חֲדוּ סְגֵי יִיְתִי. וְעַל חֲדָא תְּרַתִּי. נִהוּרָא לָהּ יְמִטִי. וּבְרַכְּאָן דְּנַפְשִׁין :
 קְרִיבוּ שׁוּשְׁבֵינִין. עֲבִידוּ תְּקוּנִין. לְאַפְשָׁא זִינִין. וְנוּנִין עִם רַחֲשִׁין :
 לְמַעַבְדַּ נְשָׁמְתִין. וְרוּחִין חֲדָתִין. בְּתַרְתִּין וּתְלַתִּין. וּבְתַלְתָּא שְׂבִישִׁין :
 וְעִטּוּרִין שְׂבַעִין לָהּ. וּמְלַכָּא דְלַעֲלָא. דִּיתַעֲטֵר כְּלָא. בְּקִדְיִשׁ קִדְיִשִׁין :
 רְשִׁימִין וּסְתִימִין. בְּגוּ כָּל עֲלָמִין. בְּרַם עֲתִיק יוּמִין. הֲלָא בְּטִישׁ בְּטִישִׁין :
 יְהֵא רַעְנָא קַמִּיהָ. דִּישְׂרֵי עַל עַמִּיהָ. דִּיתַעֲנַג לְשִׁמְיָהּ. בְּמִתִּיקִין וְדוּבְשִׁין :
 אֲסַדְר לְדוּרָמָא. מִנְרֵתָא דְסְתִימָא. וְשִׁלְחֹן עִם נֶהְמָא. בְּצַפּוֹנָא אַרְשִׁין :
 בְּחַמְרָא גּוֹ כְּסָא. וּמִדְּאֲנִי אֲסָא. לְאַרוּס וְאַרוּסָה. לְהַתְּקַפָּא חֲלָשִׁין :
 נַעֲטֵר לְהוֹן כְּתָרִין. בְּמַלְיִן יְקִירִין. בְּשְׂבַעִין עִטּוּרִין. דְּעַל גְּבִי חֲמִשִׁין :
 שְׂכִינְתָא תַתַּעֲטֵר. בְּשִׁית נֶהְמֵי לְסִטֵּר. בְּוִין תַתְּקִטֵּר. וְזִינִין דְּכִנְיִשִׁין :
 שְׂבִיתִין וּשְׂבִיקִין. מְסַאֲבִין דְּרַחִיקִין. חֲבִילִין דְּמַעֲיָקִין. וְכָל זִינֵי חֲרָשִׁין :
 לְמַבְצַע עַל רַפְתָּא. כְּזִיתָא וּכְבִיעֵתָא. תְּרִין יוּדִין נְקִטָא. סְתִימִין וּפְרִישִׁין :
 מְשַׁח זִיתָא דְכָנָא. דְּטַחֲנִין רַחֲמָא. וְנַגְדִין נַחֲלָא. בְּגִנָּה בְּלַחֲשִׁין :
 הֲלָא נִימָא רְזִין. וּמַלְיִן דְּגִנְזִין. דְּלִיתְהוֹן מִתְחַזִּין. טְמִירִין וּכְבִישִׁין :
 אַתַּעֲטֵרָא כְלָה. בְּרְזִין דְלַעֲלָא. בְּגוֹ הָאִי הַלּוּלָא. דְּעִירִין קִדְיִשִׁין :

יוצר לשביעי של פסח : **יוֹם לִיבֻשָׁה** [מאת רבי יהודה הלוי]
 יוֹם לִיבֻשָׁה נֶהְפְּכוּ מְצוּלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׂבַחוּ גְּאוּלִים :
 הַטְּבַעְתָּ בְּתַרְמִית. רַגְלֵי בַת עֲנַמִּית. וּפַעְמֵי שׁוּלְמִית. יָפוּ בְּנַעֲלִים. שִׁירָה :
 וְכָל רוּאֵי יְשׁוּרוּן. בְּבֵית הוֹדֵי יִשְׂרָאוֹן. אֵין כְּאֵל יִשׁוּרוּן. וְאוּיָבִינוּ פְּלִילִים. שִׁירָה :
 דְּגִלֵי כֹן תָּרִים. עַל הַנְּשָׂאָרִים. וְתַלְקֵט נַפְזָרִים. כְּמַלְקֵט שְׂבָלִים. שִׁירָה :
 הַבָּאִים עִמָּךְ. בְּבָרִית חוֹתְמָךְ. וּמַבְטָן לְשִׁמְךְ. הֶמָּה נְמוּלִים. שִׁירָה :
 הֲרָאָה אוֹתוֹתֶם. לְכָל רוּאֵי אוֹתֶם. וְעַל כְּנָפֵי כְּסוּתֶם. יַעֲשׂוּ גְדִילִים. שִׁירָה :
 לְמִי זֹאת נְרַשְׁמֶת. הֲכֵר נָא דְבַר אֲמֶת. לְמִי הַחוֹתְמָת. וְלְמִי הַפְּתִילִים. שִׁירָה :
 וְשׁוּב שְׁנִית לְקִדְשָׁה. וְאֵל תּוֹסִיף לְגִרְשָׁה. וְהַעֲלֵה אוֹר שְׁמֶשָׁה. וְנָסוּ הַצְּלָלִים. שִׁירָה :
 יְדִידִים רוּמְמוֹן. בְּשִׁירָה קְדָמוֹן. מִי כְּמוֹכָה. יְדָנְד בְּאֵלִים. שִׁירָה חֲדָשָׁה שְׂבַחוּ גְּאוּלִים :
 בְּגִלְתָּ אֲבוֹת תּוֹשִׁיעַ בָּנִים וְתַבִּיא גְּאוּלָּה לְבָנֵי בְּנֵיהֶם :

זמר לשבת חנוכה : **איכלו משמנים** [מאת רבי אברהם בן עזרא]
 איכלו משמנים סולת רבוכה, תורים ובני יונה שבת וחנוכה.
 האי האי בית כור תמכור תחכור תשכור, בית כור, לצורך שבת חנוכה.
 ברבורים אבוסים שחוטים וצלויים,
 האי האי בית כור תמכור תחכור תשכור, בית כור, לצורך שבת חנוכה.
 רך וטוב ושמן צלי אש ומצות, ענו ואמרו אמן ואיכלו בדיצות.
 האי האי בית כור תמכור תחכור תשכור, בית כור, לצורך שבת חנוכה. (יש לזה המשך, ואינני זוכר
 כעת, כמדומני ששרים זאת גם בסקווירא, אפשר לברר אצלם הנוסח המדוייק)

יוצר לראש השנה : **שְׁבוּתָנוּ מִמְּרַחֵק** [מאת רבי אלעזר הקליר]
 שְׁבוּתָנוּ מִמְּרַחֵק עֲלוֹת לְהַר קְדָשׁוֹ. וּנְפָאֲרָנוּ תְּמִיד בְּדַבְרֵי מִקְדָּשׁוֹ. כִּי זָכַר אֶת דְּבַר קְדָשׁוֹ. קְדוּשׁ :

מוסף לראש השנה : **אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ** [פיוט אשכנזי קדום]
 אַתָּה הוּא אֱלֹהֵינוּ. בְּשִׁמְיִם וּבְאַרְבָּע. גְּבוּר וְנִעְרָךְ. דְּגוּל מְרַבְּבָה. הוּא שָׁח נִיְהִי. וְצִנָּה וְנִבְרָאוּ. זְכָרוֹ
 לְנִצְחָה. חֵי עוֹלָמִים. טְהוֹר עֵינַיִם. יוֹשֵׁב סֵתֵר. כְּתָרוֹ יְשׁוּעָה. לְבוּשׁוֹ צְדָקָה. מַעֲטָהוּ קִנְיָה. נֶאֱפָד
 נְקָמָה. סֵתֵרוֹ יוֹשֵׁר. עֲצָתוֹ אֲמוּנָה. פְּעֻלָּתוֹ אֲמֶת. צְדִיק וְיֹשֵׁר. קְרוֹב לְקוֹרְאָיו בְּאֲמֶת. רַם וּמִתְנַשֵּׂא.
 שׁוֹכֵן שְׁחָקִים. תּוֹלָה אֲרָץ עַל בְּלִימָה :

יוצר ליום כיפור : **מלכותו בקהל עדתי**. [מאת רבי אלעזר הקליר]
מלכותו בקהל עדתי. וכבודו היא אמונתו. אליו בקשתי לכפר עון חטאתי. וביום צום כפור סליחתי.
יענה ויאמר סליחתי :

יוצר ליום כיפור : **ונקדישך בשבת שבתון** [מאת רבי אלעזר הקליר]
נחשב כצג באיתון. דחות בפלולי עקלתון. ונקדישך בשבת שבתון. קדוש :

שיר הכבוד : **אנעים זמירות** [מאת רבי יהודה הלוי]
חזן - אנעים זמירות ושירים אארוג. כי אליך נפשי תערוג :
קהל - נפשי חמדה בצל ידך. לדעת כל רז סודך :
חזן - מדי דברי בכבודך. הומה לבי אל דודיך :
קהל - על כן אדבר בך נכבדות. ושמך אכבד בשירי ידיות :
חזן - אספרה כבודך ולא ראיתך. אדמך אכנן ולא ידעתיך :
קהל - ביד נביאיך בסוד עבדיך. דמית הדר כבוד הודך :
חזן - גדתך וגבורתך. כנו לתוקף פעלתך :
קהל - דמו אותך ולא כפי ישך. וישוונ לפי מעשיך :
חזן - המשילונ ברוב חזיונות. הנך אחד בכל דמיונות :
קהל - ויחזו בך זקנה ובחרות. ושער ראשך בשיבה ושחרות :
חזן - זקנה ביום דין ובחרות ביום קרב. פאיש מלחמות ידיו לו רב :
קהל - חבש כובע ישועה בראשו. הושיעה לו ימינו וזרוע קדשו :
חזן - טללי אורות ראשו נמלא. קנצותיו רסיסי לילה :
קהל - ותפאר בי כי חפץ בי. והוא יהיה לי לעטרת צבי :
חזן - כתם טהור פז דמות ראשו. וחק על מצח כבוד שם קדשו :
קהל - לחן ולכבוד צבי תפארה. אמתו לו עטרה עטרה :
חזן - מחלפות ראשו כבימי בחרות. קנצותיו תלתלים שחורות :
קהל - נוה הצדק צבי תפארתו. יעלה נא על ראש שמחתו :
חזן - סגלתו תהי נא בידו עטרת. וצניף מלוכה צבי תפארת :
קהל - לעמוסים נשאם עטרת ענדם. מאשר יקרו בעיניו כבדם :
חזן - פארו עלי ופארי עליו. וקרוב אלי בקראי אליו :
קהל - צח ואדום ללבשו אדום. פורה בדרך בבווא מאדום :
חזן - קשר תפלין הראה לעניו. תמונת ידך לנגד עיניו :
קהל - רוצה בעמו ענוים יפאר. יושב תהלות בם להתפאר :
חזן - ראש דברך אמת קורא מראש. דור ודור עם דורשיך דרוש :
קהל - שית המון שירי נא עליך. ורנתי תקרב אליך :
חזן - תהלתי תהי נא לראשך עטרת. ותפלתי תכון קטורת :
קהל - תיקר שירת רש בעיניך. כשיר יושר על קרבניך :
חזן - ברכתי תעלה לראש משביר. מחולל ומוליד צדיק כביר :
קהל - ובברכת תנענע לי ראש. ואותה קח לך כבשמים ראש :
חזן - יערב נא שיחי עליך. כי נפשי תערוג אליך :
חזן - לך ידך הגדלה והגבורה והתפארת והנצח וההוד. כי כל בשמים ובארוך. לך ידך הממלכה
והמתנשא לכל לראש. מי ימלל גבורות ידך. ישמיע כל תהלתו :

ערבית ליום כיפור : **ונסלח**
ונסלח לכל עדת בני ישראל. ולגר הגר בתוכם. כי לכל העם בשגגה :